

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010232
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010232.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obžalovanej Y. L., nar. X.X.XXXX v F. nad F., trvale bytom F. nad F., T. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanej pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 14. apríla 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 6T/10/2020 zo dňa 24. februára 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 24. februára 2021, sp. zn. 6T/10/2020 bola obžalovaná Y. L. uznaná vinnou v bode 1) obžaloby pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a v bode 2) obžaloby pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

1/ dňa 12.08.2020 v čase medzi 20:00 hod. a 21:00 hod. v obývacej izbe bytu poškodenej E. L. v F. nad F., ulica T. XXX/X, po predchádzajúcom slovnom konflikte poškodenú E. L., ktorá v tom čase komunikovala prostredníctvom mobilného telefónu s kamarátom Y. M., zo žiarlivosti fyzicky napadla tak, že ju oboma rukami sotila, následkom čoho spadla na zem a následne jej z rúk vzala mobilný telefón značky Samsung Galaxy J4, ktorý silou hodila o zem, pričom poškodenej sa slovné vyhrozila, že ak zavolá políciu, tak ju zabije, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

2/ dňa 14.08.2020 v čase okolo 16:00 hod. vo vnútorných priestoroch bytu poškodenej E. L. v F. nad F., ulica T. XXX/X, po predchádzajúcej otázke poškodenej na obvinenú, či je v poriadku, nakoľko obvinenej bolo v daný deň oznámené úmrtie jej starej mamy, poškodenú E. L. fyzicky napadla tak, že sa za ňou rozbehla a sotila ju oboma rukami do hrude, následkom čoho spadla na zem a stratila vedomie, pričom po zobudení poškodenej ležiacej na zemi, ju opakovane udierala otvorenou rukou v dlani po tvári s výčitkami, že predstiera a hrá divadlo, že odpadla a keď v tomto napádaní prestala, poškodenej sa presunula do obývacej izby bytu, kde v čase o 16:39 hod. pomocou svojho mobilného telefónu prostredníctvom sociálnej aplikácie Messenger odoslala správu kamarátovi Y. M., v ktorej ho žiadala o pomoc a privolanie polície zo strachu, že ju zabije, následne obvinená opäť pristúpila k poškodenej a začala ju opakovane, väčšinou otvorenou rukou v dlani udierať do tváre, do oblasti tela a následne ako bola skrčená na zemi opakovane ju kopala nohou do viacerých oblastí tela, ako i do ľavej ruky, ktorou sa snažila chrániť si telo pred týmto útokom a to napriek viacerým výzvam poškodenej, aby s týmto prestala, pričom opakovane od poškodenej žiadala vydanie jej mobilného telefónu za účelom zistenia

obsahu predmetnej komunikácie medzi poškodenou a Y. M. a do vydania tohto mobilného telefónu jej opakovane uvádzala, že zabije ju, ako i jej psa, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a týmto konaním jej bola spôsobené zranenia a to zlomenina dolného konca ľavej laktbovej kosti ruky s malým posunom úlomkov a pomliaždenie ľavej polovice hrudníka, pričom poškodená bola závažne obmedzená na obvyklom spôsobe života od 14.08.2020 do 05.10.2020 tým, že mala na ľavej hornej končatine sadrovú, neskôr plastovú fixáciu, po jej zložení mala výrazne obmedzený pohyb v zápästí, výrazne oslabenú svalovú silu ľavej ruky, pre fixáciu ľavej hornej končatiny bola po dobu 5 týždňov obmedzená pri vykonávaní bežných životných úkonov a po zložení sadrovej fixácie pokračuje v liečebnej rehabilitácii, ktorá je tiež bolestivá.

Bola za to odsúdená podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, za nezistenia príťažujúcej okolnosti, s použitím ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov podmienene odložil. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd určil skúšobnú dobu vo výmere 48 mesiacov a súčasne obžalovanej uložil probačný dohľad nad správaním obžalovanej v určenej skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) písmeno f) Trestného zákona súd obžalovanej uložil na dobu trvania určenej skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce: v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok; v zákaze kontaktu s poškodenou E. L., nar. XX.XX.XXXX, a to v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno a), písmeno h) písmeno j) Trestného zákona súd uložil obžalovanej na dobu trvania určenej skúšobnej doby povinnosť spočívajúcu: v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej E. L., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiať sa v blízkosti obydlija poškodenej E. L.; v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu; v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor proti nemu podal odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil nasledovne:

„Dňa 25.11.2020 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou obžalobu na obvinenú Y. L., narodenú XX.XX.XXXX na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, čím mala spáchať v bode 1) obžaloby prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a v bode 2) obžaloby prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom sp. zn. 6T/10/2020~311 na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.02.2021 uznal obžalovanú vinnou na skutkovom základe obžaloby a obžalovanej uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona za nezistenia príťažujúcej okolnosti a s použitím ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanej podmienene odložil výkon trestu odňatia slobody a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu 48 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu na jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) písmeno f) Trestného zákona súd uložil obžalovanej na dobu trvania určenej skúšobnej doby obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v zákaze kontaktu s poškodenou E. L., a to v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno a), písmeno h) písmeno j) Trestného zákona súd uložil obžalovanej na dobu trvania určenej skúšobnej doby povinnosti spočívajúce v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej E. L. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodenej E. L., v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve.

Proti uvedenému rozsudku podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2021 odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovanej, nakoľko uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom považovala za neprimeraný vzhľadom ku charakteru trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaná dopustila.

Samosudca Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v odôvodnení rozsudku uvádza, že pri určovaní druhu a výmery trestu postupoval podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pričom obžalovanej uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona (asperačná zásada). Proti uvedenému postupu nemá žiadne námietky, tento postup považujem za zákonný a správny. Nemožno však súhlasiť s úvahou súdu, ktorý obžalovanej priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, t. j. vedenie riadneho života obžalovanej pred spáchaním trestného činu. Je síce pravdou, že obžalovaná nebola v minulosti súdne trestaná, avšak pokiaľ ide priestupkovú minulosť obžalovanej Y. L., je potrebné zdôrazniť, že bola priestupkovo riešená za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila dňa 7.1.2017 v Bánovciach nad Bebravou, keď po predchádzajúcej slovnej výmene názorov fyzicky napadla svoju vtedajšiu partnerku E. N. a spôsobila jej ľahké zranenia dosahujúce intenzitu drobného ublíženia na zdraví v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Za tento priestupok, ktorého sa dopustila na obdobnom moduse operandi ako skutku v bode 2) obžaloby bola obvinená postihnutá rozkazom Okresného úradu Bánovce nad Bebravou o uložení sankcie sp. zn. OU-BN-I.-XXXX/XXXXXX zo dňa 12.4.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.6.2017. V danom prípade ide o priestupok rovnakého druhu ako stíhaný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, ibaže v danom prípade obžalovaná spôsobila poškodenej E. N. len drobné ublíženie na zdraví, keďže v prípade stíhaného zločinu boli zranenia poškodenej E. L. podstatne závažnejšie a podľa znalca bola poškodená E. L. závažne obmedzená na obvyklom spôsobe života od 14.08.2020 do 05.10.2020, pričom počas tohto obmedzenia nemohla poškodená pracovať, bola obmedzená vo vykonávaní bežných životných úkonov po dobu piatich týždňov, nemohla vykonávať žiadnu fyzickú prácu, domáce práce, žiadny šport ani svoje povolanie. Čiastočne bola obmedzená aj v príjme potravy, keďže jesť mohla iba ľavou rukou. Priestupok spáchaný na obdobnom moduse operandi (ibaže s iným následkom) nie je podľa môjho názoru možné považovať za vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu a priznať obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona.

Pri ukladaní výmery trestu však súd prvého stupňa závažne pochybil aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona a § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zákona, k čomu uvádzam nasledovné:

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť okolnosťami, ktorých význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený. v rámci zákonnej trestnej sadzby by

páchateľ pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.).

Súd prvého stupňa vychádzal zo záverov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatra, kde znalec konštatuje, že u obžalovanej v období od 12.8.2020 do 14.8.2020 bola prítomná akútna reaktívna psychická porucha, ktorou bola krátka depresívna reakcia, smútková reakcia na úmrtie starej mamy, ktorá bola spojená s reaktívnym smútkom, depresiou a najmä afektívnou labilitou. Na strane druhej je však potrebné zdôrazniť, že znalec opísal osobnosť obžalovanej ako osobnosť so zvýraznenými rysmi emočnej plochosti, afektívnej nestability, rysmi pithiatickými - hyperemotívnymi, s latentnou agresivitou, jej osobnosť je nestála a nezdržanlivá k požívaniu alkoholu. Navyše aj v čase spáchania oboch skutkov dňa 12.8.2020 a 14.8.2020 bola obžalovaná pod vplyvom alkoholu (podľa znalca išlo o stav simplexnej opitosti, ktorú znalec vyhodnotil ako stredne ťažkú opitosť. V čase predmetnej trestnej činnosti sa jednalo u obžalovanej o afekty zlosti na teréne smútkovej reakcie, ktoré boli dezinhibované, t.j. uvoľnené simplexnými ebrietami, opitosťami. Znalec z psychiatrického hľadiska vylúčil psychotické stavy. Išlo o konanie psychiatricky zrozumiteľné, obžalovaná vedela rozpoznať protiprávnosť svojho konania, táto jej schopnosť bola v dôsledku simplexnej opitosti ľahko, nepodstatne, forenzne nevýznamne znížená, svoje konanie vedela ovládať v miere zmenšenej podstatne, forenzne významne, avšak na forenzne významnom zmenšení ovládacích schopností sa nie zanedbateľne podieľala aj smútková depresívna reakcia na úmrtie starej mamy. Jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti neboli vymiznuté. Znalec zároveň uvádza, že obžalovanej nie je cudzie agresívne zlostné správanie, čomu nasvedčuje aj výpis z evidencie priestupkov, že takto sa môže prejavovať pod vplyvom alkoholu.

S poukazom na závery znaleckého dokazovania mám za to, že smútková reakcia na úmrtie starej mamy, ktorá bola spojená s reaktívnym smútkom, depresiou a najmä afektívnou labilitou môže byť u obžalovanej dôvodom na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno a) Tr. zákona, t. j. spáchanie trestného činu v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení, nie však okolnosťou, ktorá je natoľko mimoriadna a výnimočná, že by odôvodňovala postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, berúc do úvahy predovšetkým tú skutočnosť, že obžalovaná spáchala trestný čin nielen v rozrušení spôsobenom úmrtím starej mamy, ktorá u nej vyvolala akútnu depresívnu reakciu, ale jej správanie bolo podmienené aj stavom simplexnej opitosti, do ktorého sa priviedla obžalovaná vlastným zavineným konaním. Smútková reakcia na úmrtie blízkej osoby je podľa poznatkov lekárskej vedy bežná psychická reakcia každého človeka na úmrtie blízkej osoby, nejde o žiadnu mimoriadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala postup súdu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, zvlášť ak správanie obžalovanej bolo podmienené aj stavom simplexnej opitosti.

S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že na postup prvostupňového súdu, uložiť obžalovanej trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, neboli splnené zákonné podmienky. Neboli zistené žiadne mimoriadne alebo inak výrazné okolnosti, ktoré by umožňovali postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Takouto okolnosťou nemôže byť akútna depresívna reakcia vyvolaná úmrtím blízkej osoby, pretože ide o bežnú reakciu každého človeka na úmrtie blízkej osoby. Navyše ani prísnosť zákonom stanovenej trestnej sadzby nemôže byť sama o sebe okolnosťou, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ustanovenie § 39 Trestného zákona je nazvané „mimoriadne zníženie trestu“, z čoho je možné vyvodiť, že ho možno aplikovať len pri ojedinelých okolnostiach, ktoré sa vymykajú z inak bežne sa vyskytujúcich okolností prípadu, či pomerov páchatel'a. Ani okolnosti prípadu nesvedčia tomu, že by práve v nich mohla byť videná možnosť na postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Navyše je potrebné zvýrazniť, že obžalovaná sa k spáchaniu trestného činu nepriznala, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2021 vyhlásila, že je nevinná a spáchanie skutku popierala, pričom následne dňa 19.02.2021 doručil obhajca vyhlásenie obžalovanej, že chce zmeniť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Následne bol na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2021 opätovne vykonaný výsluch obžalovanej, ktorá opätovne poprela, že by sa poškodenej vyhrážala, poprela zranenia, ktoré spôsobila poškodenej, opätovne označila policajta npor. Y. E. J., ktorý viedol jej výsluch ako zadržanej podozrivej a neskôr aj ako obvinenej a tento sa jej mal podľa obžalovanej „vyhroziť“, že ak sa neprizná, dostane 4 roky nepodmienečne. Aj uvedené poukazuje na to, že sa v žiadnom prípade nemožno stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že obžalovaná sa ku skutkom priznala a oľutovala ich.

Záverom poukazujem aj na procesné pochybenie prvostupňového súdu, keďže rozsudok súdu prvého stupňa nemá náležitosti podľa § 168 Tr. poriadku, pretože súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo nevyhovel návrhu prokurátorky na hlavnom pojednávaní na vykonanie výsluchu svedka npor. Y. E. J., čo je povinnou náležitosťou odôvodnenia rozsudku v prípade, ak súd nevyhovel návrhom strán na vykonanie dôkazov.

Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom považujem za neprimerane mierny trest, ktorý nepovedie u obžalovanej k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Uložený trest navyše ani nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na závažnosť, spôsob a okolnosti spáchaného trestného činu je uložený druh trestu, ako aj jeho výmera príliš mierna. Takto uložený trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Uložený trest nie je ani zákonný, pretože na postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona neboli splnené materiálne podmienky a obžalovanej bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čím bol navyše aj porušený zákon v prospech obžalovanej.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenia páchatelia spoločnosťou.

Mám za to, že v prípade obžalovanej Y. L. bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/10/2020-311 zo dňa 24.02.2021, čo do výroku o treste u obžalovanej Y. L. a aby jej v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, eventuálne s prihliadnutím na § 36 písm. a) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona).“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

I.

Dňa 22.03.2021 bolo môjmu obhajcovi doručené písomné odôvodnenie odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, smerujúce proti rozsudku, ktorým ma súd uznal vinnou na skutkovom základe obžaloby, a to čo do výroku o treste v môj neprospech, nakoľko uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom považovala prokurátorka za neprimeraný vzhľadom ku charakteru trestnej činnosti, ktorej som sa mala dopustiť.

S tvrdeniami prokurátorky Okresnej prokuratúry sa v celom rozsahu nestotožňujem, a z toho dôvodu zasielam súdu toto vyjadrenie k odvolaniu, s nižšie uvedeným odôvodnením.

II.

Prokurátorka vo svojom odvolaní uvádza, že nemožno súhlasiť s úvahou súdu, ktorý obžalovanej priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) TZ, t. j. vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu. Podľa názoru prokurátorky nie je potrebné vyzdvihnúť, že som v minulosti nikdy nebola súdne trestaná, dôležitá je moja priestupková minulosť, a to konkrétne jeden priestupok, ktorého som sa v minulosti dopustila.

Súd musí vedenie riadneho života posudzovať z viacerých perspektív. Nestačí len napríklad výpis z registra trestov potvrdzujúci bezúhonnosť páchatelia. Súd musí skúmať aj ďalšie aspekty páchatelovho života. Túto povinnosť súd splnil a postupoval správne, keď prihliadal nie len na odpis registra trestov a ústrednej evidencie priestupkov MV SR, ale napríklad aj na správu o povesti, z ktorej vyplýva, že na

Mestskom úrade Bánovce nad Bebravou neboli na moju osobu žiadne sťažnosti a zároveň som nebola riešená za žiadne iné priestupky.

Problematika poľahčujúcich okolností je spracovaná vo viacerých právnych publikáciách, pričom z výkladu pri snahe o aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) TZ jednoznačne vyplýva, že aby mohla byť v určitom prípade táto poľahčujúca okolnosť aplikovaná, musia byť splnené viaceré podmienky. Súd nemôže túto okolnosť pripísať ako poľahčujúcu len na základe toho, že páchatel doposiaľ nespáchal žiadny trestný čin. Je totiž možné, aby aj páchatelovi, ktorý bol už v minulosti trestaný, bola priznaná táto okolnosť ako poľahčujúca, a to aj napriek tomu, že odsúdenie nebolo formálne zahľadené. Na základe týchto tvrdení je tiež zrejmé, že jediný zápis v registri priestupkov nemôže byť sám o sebe dôvodom na neaplikovanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Domnievam sa, že súd postupoval správne keď v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil opodstatnenosť pripísania tejto poľahčujúcej okolnosti pri rozhodovaní o výške trestu.

Ďalej súd pri stanovení výšky trestu postupoval podľa § 39 ods. 1 TZ, nakoľko dospel k názoru, že s ohľadom na okolnosti prípadu by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Z toho dôvodu mi bol súdom uložený trest kratšieho trvania, pod dolnou hranicou trestu ustanovenou Trestným zákonom.

Podľa záverov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znalec konštatoval, že v období od 12.08.2020 do 14.08.2020 bola u mňa prítomná akútna reaktívna psychická porucha, ktorou bola krátka depresívna reakcia, smútková reakcia na úmrtie starej mamy.

Prokurátorka vo svojom odvolaní poukazuje na skutočnosť, že smútková reakcia na úmrtie blízkej osoby je bežnou (?) psychickou reakciou každého človeka na úmrtie blízkej osoby, a nejde o žiadnu mimoriadnu okolnosť, ktorý by odôvodňovala postup súdu podľa § 39 ods. 1 TZ.

K uvedeným tvrdeniam prokurátorky chcem poznamenať, že každá osoba rozdielnym spôsobom spracúva a prejavuje svoje emócie. Skutočnosť, že prokurátorka takýmto necitelným spôsobom stavia smútok súvisiaci s úmrtím mojej starej mamy, pre mňa najdôležitejšej osoby v mojom živote, do roviny „bežnej“ psychickej reakcie, nasvedčuje skutočnosti, že jediným cieľom je uloženie mi čo najprísnejšieho trestu bez ohľadu na všetky okolnosti. Takéto selektívne vykonávanie dôkazov a konanie je absolútne v rozpore so zásadou individualizácie trestu. Aj zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že moje konanie som mohla ovládať v miere zmenšenej podstatne, forenzne významne, pričom na forenzne významnom zmenšení ovládacích schopností sa nie zanedbateľne podieľala aj smútková depresívna reakcia na úmrtie starej mamy. Prokurátorka vo svojom odvolaní v žiadnom prípade ani len nevzala do úvahy vyjadrenie znalca, ktorý sa vyjadril, že z psychiatrického hľadiska nie je môj pobyt na slobode primárne nebezpečný.

Ako som však uviedla už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení, napriek tomu, že v čase pred spáchaním skutku sa udiali rôzne okolnosti, ktoré objasňujú, prečo k môjmu konaniu došlo, som si tiež vedomá toho, že tieto okolnosti moje konanie neospravedlňujú a veľmi všetko ľutujem.

Celú situáciu tak považujem za nešťastnú eskaláciu zbytočného konfliktu, pričom však s odstupom času a po vychladnutí emócií bol môj pohľad a zjavne aj pohľad poškodenej odlišný, ako v čase, kedy k celému incidentu došlo. K spáchaniu skutku, pre ktorý sa podala obžaloba, som sa priznala, avšak napriek všetkému chcem zdôrazniť, že môj úmysel v žiadnom prípade nesmeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, a so spôsobením ťažkej ujmy som nebola uzročená. Nakoľko som nebola presvedčená o správnosti právnej kvalifikácie môjho skutku, urobila som na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej nevine.

S plnou vážnosťou som sa priznala k spáchaniu skutku, s jeho právnou kvalifikáciou som však nebola stotožnená. Je pochopiteľné, že s odstupom času si nepamätám presný priebeh skutku, rovnako ako aj poškodená. Viem však s istotou povedať, že subjektívna stránka mnou spáchaného trestného činu bola vo vzťahu k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví tvorená nedbanlivostnou zločkou. V žiadnom prípade som ťažkú ujmu na zdraví spôsobiť nechcela, nevedela som, že mojím konaním ťažkú ujmu spôsobil, a ani som s jej spôsobením nebola uzročená.

Myslím si, že táto skutočnosť vyplýva aj z celkového opisu situácie a v týchto tvrdeniach som od samého začiatku jednotná. Aj podľa rozsiahlej judikatúry vyplýva, že: „V praxi je pri vyšetrowaní a dokazovaní trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 TZ i trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 TZ veľmi dôležité dokazovanie úmyslu páchatel'a, aký následok svojim konaním chcel spôsobiť, respektíve s akým následkom bol uzročený.

Ďalej prokurátorka v odvolaní uvádza, že som opätovne označila policajta npor. Y. E. J., ktorý viedol môj výsluch ako zadržanej podozrivej a neskôr ako obvinenej, a tento sa mi vyhrážal, že ak sa nepriznám, dostanem štyri roky nepodmienečne.

Podľa ustanovení § 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre je prokuratúra: „Prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvedenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.“

Som presvedčená, že došlo k porušeniu povinností zo strany prokurátorky ako „kontrolného orgánu voči príslušníkom policajného zboru, nakoľko, ako sama uviedla, viackrát som upozornila na protiprávne konania policajta npor. Y. E. J., pričom až po niekoľkých mesiacoch sa táto informácia stala relevantnou. Postupy prokurátorky od samého začiatku smerovali k striktnému uloženiu trestnej sadzby, bez ohľadu na všetky nezrovnalosti a mimoriadne okolnosti prípadu. Napriek týmto skutočnostiam sa však domnievam, že výsluch npor. Y. E. J. by bol absolútne irelevantný, nakoľko je jednoznačné, že by sám pred súdom neoznačil svoje konanie ako protiprávne a tým zničil svoju povesť a aj pracovnú kariéru. Výsluch tohto svedka, ako aj vykonávanie akýchkoľvek iných dôkazov, by bolo irelevantné aj s ohľadom na skutočnosť, že som sa s plnou vážnosťou k spáchaniu skutku priznala.

III.

Počas niekoľko mesačného výkonu väzby som mala možnosť veľa rozmýšľať o mojich skutkoch a neuplynul deň, kedy by som moje konanie neofutovala. Domnievam sa, že účel obmedzenia osobnej slobody a výchovná funkcia trestu bola, čo sa mojej osoby týka, naplnená už niekoľko mesačným výkonom väzby. Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou považujeme za správne nielen z právneho, ale aj ľudského hľadiska.

Jednou zo základných zásad trestu, je aj zásada účelnosti trestu, ktorá je zameraná na jeho realizáciu, a podľa tejto zásady by súd mal zvážiť, aký druh trestu a jeho výmera bude najvhodnejšia na odradenie páchatel'a od pokračovania v trestnej činnosti. Táto zásada bola pre mňa naplnená už len samotným výkonom väzby, nakoľko posledné mesiace boli pre mňa utrpením a na základe toho som presvedčená, že výkon väzby bol pre mňa dostačujúcim trestom a zároveň ponaučením.

IV.

Na základe všetkých, vyššie uvedených skutočností si dovoľujem požiadať Krajský súd v Trenčíne, aby Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 24.02.2021 pod spisovou značkou 6T/10/2020, potvrdil v celom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní, sa prokurátor krajskej prokuratúry stotožnil s písomne podaným odvolaním a jeho písomnými dôvodmi. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu uvedenom v písomných dôvodoch odvolania. Obhajca obžalovanej sa stotožnil s písomným vyjadrením k odvolaniu prokurátora a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací

súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné v rozsahu, zakladajúcom podklad na zrušenie odvolaním napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, ktoré by bez ďalšieho boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odvolania prokurátora a jeho dôvodov odvolací súd identifikoval, že prokurátor namietal s ustanovením § 168 Tr. por. rozpornú absenciu vysvetlenia, prečo okresný súd nevyhovel návrhu prokurátora vykonať výsluch povereného príslušníka Policajného zboru k priebehu úkonov, vykonávaných s obžalovanou a nesprávnu aplikáciu ustanovení § 36 písm. a), j) a § 39 ods. 1 Tr. zák. V uvedených námietkach odvolací súd identifikoval prokurátorom namietanú existenciu chýb napadnutých výrokov rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por.

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú absenciu vysvetlenia, prečo okresný súd nevyhovel návrhu prokurátora na vykonanie výsluchu policajta k obžalovanou tvrdým vyhrážkam v prípravnom konaní, odvolací súd dáva v plnom rozsahu za pravdu prokurátorovi, že okresný súd v tomto smere nesplnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení napadnutého rozsudku nedal žiadnu odpoveď, z akých dôvodov rozhodol o odmietnutí uvedeného návrhu prokurátora na doplnenie dokazovania. Toto porušenie povinnosti okresného súdu však odvolací súd nepovažoval za chybu, zakladajúcu dôvod pre zrušenie odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, lebo aj podľa názoru odvolacieho súdu prokurátorom navrhovaný výsluch policajta k okolnostiam jeho postupu voči obžalovanej v prípravnom konaní by v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. smeroval k objasňovaniu skutočností, ktoré by boli celkom zjavne nepodstatné pre posúdenie správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste.

Odvolací súd sa tiež stotožnil s dôvodnosťou námietok prokurátora v dôvodoch jeho odvolania, podľa ktorých okresný súd zo správne zistených skutočností, vyplývajúcich z výsledkov vykonaného dokazovania, nesprávne v prospech obžalovanej priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a naopak v neprospech obžalovanej jej nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. a) Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu toto pochybenie okresného súdu nemalo v prejednávacom prípade žiadny význam pre správne určenie zákonom ustanovenej trestnej sadzby v intenciách ustanovenia § 38 Tr. zák., nakoľko pri správnej aplikácii uvedeného ustanovenia by v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. zostal nezmenený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, rozhodný z hľadiska ustálenia zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3, 4 Tr. zák. Preto ani samotné toto pochybenie okresného súdu odvolací súd nepovažoval za chybu, pre ktorú by odvolací súd musel zrušiť napadnuté výroky rozsudku okresného súdu z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú správnosť aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. okresným súdom na prejednávany prípad, krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa jeho názoru vyššie citovaná argumentácia prokurátora v dôvodoch jeho odvolania ohľadne podmienok pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. zrejme vychádza zo súdnej praxe, ustálenej vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30.6.1990 (do účinnosti zákona č. 175/1990 Zb.). Uvedené ustanovenie umožňovalo uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu sadzby, ustanovenej zákonom, len pri existencii výnimočných okolností prípadu alebo pri existencii mimoriadnych pomerov páchatel'a. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že znenie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. vôbec nestanovuje, že pre uloženie (akéhokoľvek) zákonom dovoleného druhu trestu pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom by museli existovať výnimočné alebo mimoriadne okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. Preto sa odvolací súd nestotožňuje s právnym názorom prokurátora v odôvodnení podaného odvolania, podľa ktorého právneho názoru aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. by mala byť prípustná len za existencie výnimočných okolností prípadu alebo mimoriadnych pomerov páchatel'a.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti, zaoberajúcej sa dôvodmi, ktoré viedli okresný súd k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na prípad obžalovanej, na ktorú časť

týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri aplikácii uvedeného zákonného ustanovenia vychádzal zo skutočností, majúcich úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, správnosť ktorých skutkových zistení nenamieta ani prokurátor v dôvodoch podaného odvolania.

Nad rámec správnych úvah okresného súdu podľa názoru odvolacieho súdu v prospech aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. v prejednávacom prípade svedčí aj rozsah zisteného poškodenia zdravia poškodenej. Hoci si odvolací súd uvedomuje, že správnosť a zákonnosť výrokov o vine obžalovanej v tomto odvolacom konaní nie je oprávnený preskúmať, pri posudzovaní správnosti a zákonnosti aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemohol opomenúť, že ani výroková časť napadnutého rozsudku a ani jeho odôvodnenie nedáva riadnu odpoveď na otázku, či okresným súdom ustálené skutkové zistenia o rozsahu poškodenia zdravia poškodenej je vôbec možné subsumovať pod poruchu zdravia v zmysle § 123 ods. 4 Tr. zák. v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých porucha zdravia závažne ovplyvňovala spôsob života poškodenej. Podľa názoru odvolacieho súdu v dôvodoch odvolania v časti, týkajúcej sa výrokov o vine, v tomto odvolacom konaní nepreskúmaných, absentujú aj riadne a zrozumiteľné vysvetlenia okresného súdu k otázkam zavinenia vo vzťahu k následku (poruche zdravia poškodenej), teda či okresný súd ustálil priamy alebo nepriamy úmysel, naviac za situácie, ak okresný súd zistil podstatne zníženú príčetnosť obžalovanej v čase činu. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom zistené skutkové okolnosti aj s poukazom na vyššie uvedené úvahy tohto súdu opodstatňujú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na tento prípad obžalovanej v rozsahu, v akom toto ustanovenie aplikoval okresný súd v odvolaní prokurátora napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov, odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.